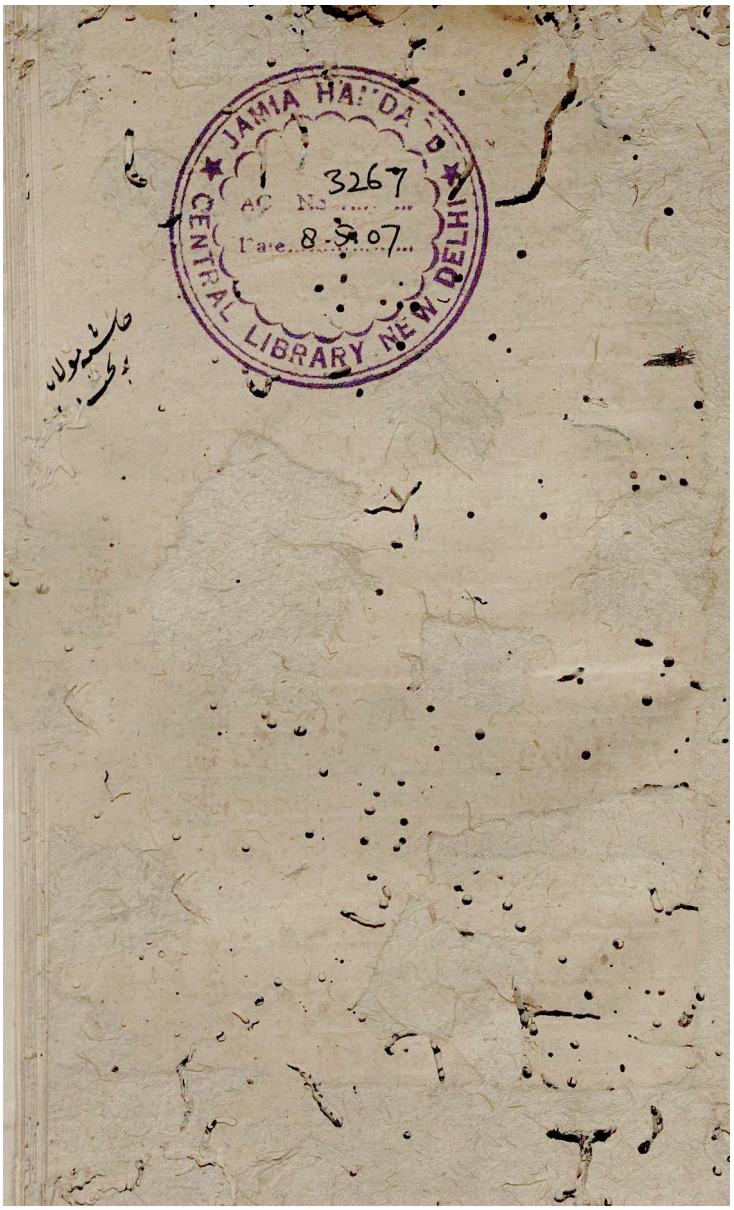
JAMIA HAMDARD
CENTRAL LIBRARY NEW DELHI
Ac No. 3267
Date 8-5-07

JAMIA HAMDARD
CENTRAL LIBRARY NEW DELHI
Ac No. 3267
Date 8-9-07

بسم الله الرحمن الرحيم

المصدر مرسله على مقدمه اى انه سبحانه فى اللغه جعل كل شئ [illegible] هو كما فى لا يعطى
سعدى الله بعنى ما ان تكون مصدرا للاستقبال واما ان يراد [illegible] على هذا الا يلزم
وجود [illegible] بعد الساعه وما السعدى على الاسلام بعد الساعه بل فى الدار على الصفا او بعد
ان الترب سعدى بعد الساعه على ان معنى ربت الكمل جعل اجزاءه مرسله وهذا مقصور على الجزاء
محلها فسعدى بعد الى المحل لمعنى الوضع هو علته فلما مل فيه الرساله مرسله فدسوه
اساءه الى ان الطان يقول رسها لرجوع الضمير الى الرساله وان الذكر فى عباره الماتن
وليس كذلك اذ المراد ما رساله فى ما فيه هو اللفظ فلا يمكن رجوع الضمير اذ المراد ليس
هو لفظ الرساله بل اللفظ هو الذى يعود الى الكتاب فالشيخ فرد حاصل اليه وهذا
عدل الاسلوب عن اسلوب المتن فافهم وفى معالات هكذا وجد عباره الناظر
فيه يعرفون الى مرجعه ويحتمل ان يقال قوله فى الاولى فى وجهه ان الذكر اذا تعلق الكلام
واحده منهما والفصل الاول ان الاصل هو الفصل بعد الاجمال فالمعنى ان يحمل فى الكتاب
ول [illegible] عدد [illegible] الكتاب ليفصل فيما بعد وهو فاسد لانه لو حكم بزياده الالف كان فصلا
بعد الاجمال اذ لم يعلم اولا المقصد بل اجمل فيه ثم يفصل وليس كذلك ان يزعم ان المراد
بمحض الاجمال والاول فرجع الوجوه الى [illegible] عدد [illegible] فى وقوع بعض العدد اولا
والثانى حسنه وعدم فى وجوه ان الحكم بزياده الاول حمل خطاء واحد على الاصح وهو
لفظ ملك والحكم بزياده الثانى حمل خطاءين الحكم بزياده ورحمه الله وهو واو ان فى
الاول الضمير حلفه الواو وان وقوع الخطاء فى الاول اقرب فى الثانى ان زياده اللفظ بين
كلمتين معا متصلتين فى الكتاب اقرب وفى [illegible] كلمه منفصله بحسب الكتابه واحده
فهو اندفع اعتراض والوجه الوجه الطبع عباره المحشى ملا كلمه هو احلاف [illegible]
وبوا فيها فى الثانى وكرره ان الاخبار بالمصدر عن الشئ سائغ سيبويه له والمانع
منعهم وطعاشيا لو اتى الشيخ فلا بد فراسقاط الاول وقد اسار الله اشاره ظاهره حيث
قال هكذا وجد فى كثير من النسخ ثم قال ابدا على ذلك [illegible] بعد واما المقال فمثل
وسان وحده سائر الامر المصدر المعنى عليه وظهر من ان الاول لوجود فى كثير
فى خمسه وفى الاخير فى ثلاثه ان الاول لسان الحال قال المعام معا وا